

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

21 FEBRUARI 1956.

WETSONTWERP

houdende oprichting van een Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport en tot regeling van het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sport-uitslagen inrichten.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
EN HET GEZIN (1), UITGEBRACHT

DOOR DE HEER VERCAUTEREN.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het wetsontwerp, zoals het voor onderzoek aan Uw Commissie werd voorgelegd, werd breedvoerig door de Senaat besproken : eerst in de Commissie van Volksgezondheid en Gezin; daarna in de verenigde commissies van Justitie en van Volksgezondheid en Gezin.

Tijdens deze vergaderingen werd het oorspronkelijk ontwerp op meerdere punten grondig gewijzigd door het aanvaarden van amendementen, ingediend zowel door de Minister van Volksgezondheid en het Gezin als door de leden van de beide Commissies.

Het ontwerp werd daarenboven breedvoerig toegelicht en grondig besproken tijdens meerdere zittingen in de Senaat.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Brunfaut, voorzitter; Mevr. de Moor-Van Sina, de heren Deschepper, De Taeye, Dexters, Duvivier, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Mevr. Van Daele-Huys, de heren Verbist. — Bonjean, De Cooman, De Pauw, Mevr. Fontaine-Borguet, Lambert, de heren Messine, Van Cleemput, Vangraefschep, Vercauteren, Wostyn. — Cooremans, Cornet.

Zie :

436 (1955-1956) :

- N° 1 : Ontwerp overgemaakt door de Senaat.
- N° 2 : Amendementen.

(1)

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

21 FÉVRIER 1956.

PROJET DE LOI

créant l'Institut National de l'Éducation physique et des sports et organisant le contrôle des entreprises de concours de paris sur épreuves sportives.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE (1)

PAR M. VERCAUTEREN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi, tel qu'il est soumis à l'examen de votre Commission, a fait l'objet d'un large débat au Sénat : d'abord à la Commission de la Santé publique et de la Famille; ensuite aux Commissions réunies de la Justice et de la Santé publique et de la Famille.

Au cours de ces réunions, le projet initial a subi des modifications profondes en plusieurs endroits par suite de l'adoption d'amendements présentés, tant par le Ministre de la Santé publique et de la Famille que par les membres des deux commissions.

En outre, le projet a été amplement commenté et discuté de façon approfondie au cours de plusieurs séances publiques du Sénat.

(1) Composition de la Commission : M. Brunfaut, président; Mme de Moor-Van Sina, MM. Deschepper, De Taeye, Dexters, Duvivier, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Mme Van Daele-Huys, MM. Verbist. — Bonjean, De Cooman, De Pauw, Mmes Fontaine-Borguet, Lambert, MM. Messine, Van Cleemput, Vangraefschep, Vercauteren, Wostyn. — Cooremans, Cornet.

Voir :

436 (1955-1956) :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 : Amendements.

Dit heeft Uw commissie in de mogelijkheid gesteld slechts twee zittingen te moeten besteden aan het onderzoek van het wetsontwerp zoals het, op 2 februari 1956, door de Senaat aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd overgemaakt.

ALGEMENE BESPREKING.

In zijn inleidende verklaring wijst de Minister van Volksgezondheid en het Gezin op de dubbele draagwijdte van het wetsontwerp, namelijk : enerzijds, de oprichting van een Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding en Sport en, anderzijds, de reglementering van de sportpronostieprijskampen.

De weddenschappen op de uitslag van de sportprijskampen zijn de laatste jaren zeer in trek gekomen. De praktijken van de inrichters van deze prijskampen zijn overigens niet altijd vrij gebleven van kritiek op moreel en financieel gebied. Hieraan moet dan ook verholpen worden.

Desbetreffende liggen twee oplossingen voor de hand :

ofwel moeten deze prijskampen doodeenvoudig verboden worden, hetgeen een al te radicale oplossing blijkt te zijn die daarentegen het gevaar biedt dat clandestiene instellingen zullen opgericht worden;

ofwel moet de inrichting van deze prijskampen behouden blijven doch zodanig gereguleerd dat de aangeklaagde misbruiken vermeden worden; deze oplossing lijkt de meest gepaste.

Dit doel wordt in het tweede hoofdstuk van dit wetsontwerp nagestreefd.

Deze reglementering zal het trouwens mogelijk maken het Instituut van de nodige financiële middelen te voorzien om de hem opgelegde taak uit te voeren.

Drie hoofdaspecten treden in het wetsontwerp op de voorgrond, in het bijzonder wat de oprichting van het Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding en Sport betreft.

Het eerste aspect toont aan dat de vraagstukken betreffende de sport en de lichamelijke opvoeding met meer soepelheid zullen behandeld kunnen worden dan dit het geval zou zijn door een traditionele administratie van een ministerieel departement.

Het doel van het Instituut is, door een aangepaste propaganda en door de verspreiding van de nodige technische uitrusting, de beoefening van de lichamelijke opvoeding en de sport in de hand te werken.

Het Instituut zal, om dit te bereiken, de inspanningen van de openbare diensten, enerzijds, en deze van het privaats initiatief, anderzijds kunnen samenbundelen.

Bovendien, en dit is het tweede aspect, streeft het wetsontwerp er naar aan de lichamelijke opvoeding en aan de sport de plaats te geven die hun thans toekomt, het steeds belangrijker wordend aandeel in aanmerking nemend dat zij in het maatschappelijk leven hebben. Desbetreffend past het er aan te herinneren dat het Belgisch Olympisch Comité reeds in 1945 een dergelijke wens heeft uitgesproken.

Het mag gezegd worden dat de lichamelijke opvoeding en de sport, tot nog toe, over het algemeen, te lijden hebben gehad aan een gemis aan belangstelling vanwege de openbare diensten, evenals aan een gebrek aan financiële middelen. Er moet dus voorzien worden in de geldmiddelen die onontbeerlijk zijn voor hun rechtmatige ontwikkeling.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin herinnert hieromtrent aan het advies dat de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtwer-

Ceci a permis à votre Commission de ne devoir consacrer que deux réunions à l'examen du projet de loi tel que le Sénat l'a transmis, le 2 février 1956, à la Chambre des Représentants.

DISCUSSION GÉNÉRALE.

Dans sa déclaration introductive, M. le Ministre de la Santé publique et de la Famille souligne la double portée du projet de loi, notamment : d'une part, la création d'un Institut national de l'Education physique et des sports ; d'autre part, la réglementation des concours de pronostics sportifs.

Les paris sur les épreuves sportives ont connu, ces dernières années, un succès toujours croissant. Les procédés des organisateurs de ces concours n'ont pas toujours été à l'abri de la critique au point de vue moral et financier. Il importe, dès lors, d'y remédier.

A cet égard, deux solutions se présentent :

ou bien ces concours doivent être purement et simplement interdits, ce qui semble une solution radicale, qui présente en outre le danger de favoriser la création d'établissements clandestins;

ou bien l'organisation de ces concours doit être maintenue, mais réglementée de telle façon que les abus incriminés soient éliminés; c'est cette solution qui apparaît comme la plus rationnelle.

C'est là l'objet du deuxième chapitre du présent projet de loi.

Cette réglementation permettra d'ailleurs de procurer à l'Institut les ressources nécessaires à l'exécution de la mission qui lui est confiée.

Trois aspects principaux se dégagent nettement du projet de loi, tout particulièrement en ce qui concerne la création de l'Institut national de l'Education physique et des sports.

Le premier aspect démontre que les problèmes relatifs aux sports et à l'éducation physique seront traités avec plus de souplesse qu'ils ne pourraient l'être par une administration traditionnelle d'un département ministériel.

L'Institut a pour but, par une propagande appropriée et par la diffusion de l'équipement technique nécessaire, de favoriser la pratique de l'éducation physique et les sports.

Pour atteindre ce but, l'Institut pourra coordonner les efforts des services publics, d'une part, et de l'initiative privée, d'autre part.

En outre, et c'est le second aspect, le projet de loi vise à donner à l'éducation physique et aux sports la place qui leur revient actuellement, compte tenu de leur importance de plus en plus grande dans la vie sociale. Rappelons à ce sujet que, dès 1945, le Comité Olympique Belge avait déjà émis un vœu en ce sens.

Il est permis de dire qu'en général l'éducation physique et les sports ont eu à souffrir, jusqu'à présent, d'un manque d'intérêt de la part des services publics ainsi que d'un manque de moyens financiers. Il importe dès lors de pourvoir aux moyens financiers indispensables à leur développement légitime.

M. le Ministre de la Santé publique et de la Famille rappelle à ce propos l'avis émis par le Conseil Supérieur de l'Education physique, des Sports et des Œuvres de plein

ken heeft uitgebracht toen hij zich met algemene stemmen voorstander verklaard heeft van de oprichting van het Instituut, dat in de financiering van zijn sportactiviteiten zal kunnen voorzien dank zij de geldmiddelen die het door de controle op de pronostieken zal verkrijgen.

Genoemde Hoge Raad is eveneens van mening dat de jaarlijkse ontvangsten van het Instituut op minimum 50 miljoen mogen geraamd worden.

Een derde aspect vloeit voort uit het feit dat de Belgische markt zowel door Belgische als door buitenlandse pronostiekfirma's bewerkt wordt. Welnu, het past er gans bijzonder de aandacht op te vestigen dat, in de meeste vreemde landen, een gedeelte der ontvangsten van de pronostieken, in 't algemeen, aan de sportbeoefening besteed wordt.

Uit deze vaststelling kunnen twee feiten afgeleid worden :

1) dat de ontvangsten op de pronostieken, tot nog toe, niet aan de sportbeoefening in ons land besteed werden;

2) dat per slot van rekening de buitenlandse sport voordeel trekt uit geldmiddelen die voortkomen van de inzet van Belgische pronostiekbeoefenaars, die aan door deze vreemde firma's ingerichte prijkskampen deelnemen.

Om aan deze verschillende aspecten een oplossing te geven zal het Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding en Sport opgericht worden.

In verband met het principe zelf van de gepastheid der oprichting van het Instituut, verklaart de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin op formele wijze dat er in geen geval sprake van is de sport te « étatiseren ». De tekst zelf van het wetsontwerp laat zulks inderdaad niet in het minst toe.

Anderzijds werd, zowel in de memorie van toelichting als in de verklaringen van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin, reeds voldoende onderstreept dat het Instituut een aanvullende rol zou spelen. Het lijkt trouwens helemaal ongepast dat het Instituut de door het privaats initiatief opgerichte sportorganisaties zou onderkruipen; het moet, integendeel, de inspanning van allen samenbundelen teneinde een opvoedende sportactiviteit onder de volksmassa te bevorderen. In tegenstelling met het huidige stelsel, wordt met het wetsontwerp een deconcentratie van de macht van de Staat beoogd, teneinde meer vrijheid te geven aan de sportorganisaties die het Instituut zullen moeten beheren in de schoot van zijn Raad van Beheer.

Dank zij de zelfstandige financiering door toedoen van het Instituut, zal tenslotte aan de sport en de lichamelijke opvoeding in het algemeen meer vrijheid kunnen verleend worden, doordat de geldmiddelen waarover zij zullen beschikken niet meer zullen beïnvloed worden door de begrotingsschommelingen.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin wil eveneens op de meest nadrukkelijke wijze verklaren dat geenszins moet worden gevreesd dat het Instituut het lager, middelbaar of universitair onderwijs in de weg zal staan. De instellingen die ervan afhangen, beschikken over de nodige leraren en installaties. Anderzijds mag ook de opleiding van onderwijzers of leraren niet met die van sportleiders worden verward. Deze laatste taak werd trouwens aan het Instituut opgedragen ingeval een in bovenbedoeld verslag vervatte wens van de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtwerken. Na een grondig onderzoek over de opleiding van de sportleiders, heeft bedoelde Raad inderdaad vastgesteld dat, alhoewel sommige verbonden soms sportleiders opleiden, andere daarentegen verkiezen sportleiders aan het werk te stellen, die door een centraal instituut opgeleid werden.

Om te besluiten dient ten slotte nog vastgesteld dat het

air qui, à l'unanimité, celui-ci s'est rallié à la création de l'Institut qui pourra financer ses activités sportives grâce aux moyens financiers que lui procurera le contrôle des pronostics.

Ledit Conseil Supérieur est également d'avis que les recettes annuelles de l'Institut peuvent être évaluées à 50 millions de francs au moins.

Un troisième aspect résulte du fait que le marché belge est prospecté à la fois par des firmes de pronostics belges et étrangères. Or, il importe d'attirer une attention particulière sur le fait que, dans la plupart des pays étrangers, une part des recettes des pronostics est généralement consacrée à la pratique des sports.

De cette constatation, on peut déduire deux conclusions :

1) que, dans notre pays, les recettes des pronostics n'ont, jusqu'à présent, pas été consacrées à la pratique des sports.

2) qu'en fin de compte, ce sont les sports étrangers qui profitent des ressources provenant des mises des pronostiqueurs belges qui participent aux concours organisés par ces firmes étrangères.

C'est en vue de résoudre ces différents aspects que sera créé l'Institut National de l'Éducation physique et des sports.

Quant au principe même de l'opportunité de la création de l'Institut, M. le Ministre de la Santé publique et de la Famille déclare formellement que, en aucun cas, il n'est question d'« étatiser » les sports. D'ailleurs, le texte du projet de loi ne s'y prête d'aucune façon.

D'autre part, tant dans l'exposé des motifs que dans les déclarations du Ministre de la Santé Publique et de la Famille, il a déjà été suffisamment souligné que l'Institut ne jouera qu'un rôle complémentaire. D'ailleurs, l'Institut sortirait de son rôle, s'il voulait supplanter les organisations sportives créées par l'initiative privée; il doit, au contraire, coordonner les efforts de tous en vue de promouvoir, au sein de la population, l'activité sportive éducative. Contrairement au régime actuel, le projet de loi tend à déconcentrer le pouvoir de l'État, afin de donner une liberté plus grande aux organisations sportives, appelées à gérer l'Institut au sein de son Conseil d'administration.

Grâce au financement autonome à l'intervention de l'Institut, les sports et l'éducation physique en général pourront finalement bénéficier d'une plus grande liberté, du fait que les ressources mises à leur disposition ne subiront plus l'influence des fluctuations budgétaires.

En outre, M. le Ministre de la Santé publique et de la Famille a tenu à déclarer, de la façon la plus formelle qu'il n'y a aucune crainte que l'Institut porte préjudice à l'enseignement primaire, moyen ou universitaire. Les établissements qui en dépendent disposent des professeurs et des installations nécessaires. D'autre part, la formation d'instituteurs ou de professeurs ne doit pas être confondue avec celle de moniteurs sportifs. D'ailleurs, celle-ci a été confiée à l'Institut à la suite d'un vœu, exprimé par le Conseil supérieur de l'Éducation physique, des Sports et des Œuvres de Plein Air. En effet, après une étude approfondie de la formation des moniteurs sportifs, ledit Conseil a constaté que, si certaines fédérations forment des moniteurs sportifs, d'autres, en revanche préfèrent engager des moniteurs formés par un institut central.

Pour terminer, il faut constater encore que l'initiative

bij dit wetsontwerp gesteld initiatief volkomen op zijn tijd komt, en wel juist op het ogenblik dat de arbeidersbevolking dank zij de vermindering van het aantal werkuren over meer vrije tijd gaat beschikken.

Anderzijds werkt, per slot van rekening, de uitbreiding van de lichamelijke opvoeding en opleiding door het Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtwerken de volksgezondheid over het algemeen in de hand.

Na deze inleidende toelichting van de Minister van Volksgezondheid en het Gezin, komen enkele leden tussen bij de algemene bespreking van het ontwerp.

Een lid geeft als zijn mening te kennen dat de vier oogmerken van het Instituut, door de thans bestaande organismen kunnen worden verwezenlijkt.

1° Het verzamelen van de beoogde financiële middelen kan worden verwezenlijkt door eenvoudig in de wet te doen inschrijven dat 20 % van de inzetten der pronostiek-wedstrijden door de betrokken maatschappijen zullen worden geïnd en afgedragen aan het Departement van Volksgezondheid dat deze opbrengst ter aanmoediging van de lichamelijke opvoeding en de sport zal aanwenden;

2° Het reglementeren van de pronostiekwedstrijden kan worden gedaan door de bestaande organismen die de regeling der weddenschappen en spelen in hun bevoegdheid hebben. Hij vindt het hierbij verkeerd dat de Minister de spontane bijdrage van zekere maatschappijen bestemd voor het toekomstig Instituut reeds heeft aanvaard, gezien, naar zijn oordeel, hen de vergunning thans niet meer kan geweigerd worden;

3° Het vormen en vervolmaken van monitoren dient overgelaten aan de bestaande private- en onderwijsinstellingen. Wij beschikken over onderwijzers en regenten die een akte van bekwaamheid in lichamelijke opvoeding verwerven. Wij hebben geaggregeerden voor het onderwijs in lichamelijke opvoeding en universitaire. Men moet niet alleen het lichaam maar ook de geest vormen. Het is dus niet het Instituut dat de monitoren moet vormen of vervolmaken;

4° Ten slotte, kan het verstrekken van adviezen overgelaten worden aan de Hoge Raad van de Lichamelijke opvoeding en de sport die sedert 1934 bestaat en steeds alle gevraagde adviezen na grondig onderzoek en met nauwgezetheid heeft verstrekt.

Om al deze redenen vindt hij de oprichting van het Instituut overbodig.

In zijn antwoord toont de Minister aan dat, dank zij het zelfstandig beheer van het Instituut, het mogelijk zal zijn meer vrijheid te verlenen aan de verschillende vormen van de sport en van de lichamelijke opvoeding en ze op een meer stabiele grondslag te subsidiëren.

De Minister herinnert er aan dat de reglementering van de pronostiekprijskampen tot doel heeft de misbruiken te verhelpen die thans op dat gebied bestaan. Hij verklaart dat verschillende firma's van nu af aan reeds hebben voorgesteld een deel van hun ontvangsten te storten. De stortingen werden bestemd voor de Olympische voorbereiding. Er is geen sprake van deze stortingen te beschouwen als zijnde een verplichting om hun de vereiste vergunning te verlenen.

Betreffende de opleiding van de sportleiders, wijst de Minister er nogmaals op dat reeds bij verschillende gelegenheden voldoende verklaard werd dat het er voor het Instituut geenszins om gaat zich in de plaats te stellen van de verschillende vormen van het lager, middelbaar of universitair onderwijs, en dat het ten andere, terzake slechts een aanvullende rol zal spelen. Bij artikel I, § 3 wordt inderdaad bepaald dat het Instituut die opleiding slechts op zich zal nemen, voor zover geen andere bestaande instellingen ze reeds op hun programma hebben staan.

envisagée par le présent projet de loi vient à son heure, c'est-à-dire au moment où la population ouvrière va disposer de plus de loisirs, par suite de la réduction du nombre d'heures de travail.

D'autre part, une extension de l'éducation et de l'entraînement physiques par l'Institut national de l'Éducation physique, des Sports et des Œuvres de Plein Air profitera, en fin de compte, à la santé publique en général.

Après cet exposé introductif du Ministre de la Santé publique et de la Famille, quelques commissaires interviennent dans la discussion générale du projet.

Un commissaire estime que les quatre objectifs assignés à l'Institut peuvent être réalisés par les organismes existants.

1° Le financement peut être assuré en prévoyant simplement dans la loi que 20 % des enjeux des concours de pronostics seront perçus par les sociétés intéressées et versés au département de la Santé publique, qui affectera le produit de ces versements à l'encouragement de l'éducation physique et des sports;

2° La réglementation des concours de pronostics peut être établie par les organismes existants chargés de la réglementation des paris et des jeux. À cet égard, il regrette que le Ministre ait déjà accepté la contribution spontanée de certaines sociétés au futur Institut, de sorte que, d'après lui, l'autorisation ne pourra plus leur être refusée.

3° La formation et le perfectionnement de moniteurs doivent être laissés aux établissements d'enseignement publics et privés existants. Nous disposons d'instituteurs et de régents ayant acquis un brevet de capacité d'éducation physique. Nous avons des agrégés pour l'enseignement de l'éducation physique et des universitaires. Non seulement le corps mais aussi l'esprit doit être formé. Ce n'est pas l'Institut qui doit former et perfectionner les moniteurs;

4° Enfin, en ce qui concerne le rôle consultatif, celui-ci peut être confié au Conseil supérieur de l'éducation physique et des sports, créé en 1934, qui a toujours donné, consciencieusement et après examen approfondi, tous les avis qui lui furent demandés.

Pour tous ces motifs, il estime que la création de l'Institut ne s'impose pas.

Dans sa réponse, M. le Ministre signale que, par suite de la gestion indépendante de l'Institut, il sera possible d'accorder plus de liberté aux diverses formes des sports et de l'éducation physique et de les subsidier sur une base plus stable.

M. le Ministre rappelle que la réglementation des concours de pronostics a pour objet d'éliminer les abus existant actuellement dans ce domaine. Il déclare que, dès à présent, plusieurs firmes ont offert de verser une partie de leurs recettes. Ces versements sont destinés à la préparation olympique. Il n'est pas question de considérer ces versements comme une obligation de leur accorder l'autorisation requise.

Quant à la formation des moniteurs sportifs, M. le Ministre rappelle une fois de plus qu'à diverses occasions il a souligné qu'il ne s'agit pas de substituer l'Institut aux diverses formes de l'enseignement primaire, moyen ou universitaire et qu'en cette matière, l'Institut n'aura qu'un rôle supplétif. En effet, le 3° de l'article premier stipule que l'Institut ne se chargera de cette formation que pour autant qu'elle ne figure déjà au programme d'autres institutions.

De taak van het Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtwerken kan overigens niet door de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtwerken vervuld worden, daar deze laatste uiteraard een adviserend organisme is. In verband hiermede, dient nogmaals herinnerd aan het advies dat dit organisme heeft gegeven en waarbij het besloot dat het de taak van het Instituut niet zou kunnen volbrengen, en dat « dergelijke oplossing noch mogelijk noch gewenst zou zijn ».

Een lid verklaart dat de Minister zich zeer inschikkelijk heeft getoond door het aanvaarden van meerdere belangrijke amendementen in de Senaat. Daarenboven geven de geruststellende verklaringen, door de Minister afgelegd in de Senaat en in de zitting van de Commissie, hem voldoening. Hij zal derhalve het ontwerp goedkeuren.

Een lid vraagt dat het rapport van de heer Seeldrayers, aangenomen door de Hoge Raad van de Lichamelijke Opvoeding en de Sport bij het verslag zou worden gevoegd. Hij vraagt tevens om het ontwerp te splitsen. Het ontwerp omvat inderdaad twee verschillende problemen :

1° De kwestie van de controle en reglementering van de pronostiekwedstrijden, waarbij zich iedereen kan aansluiten;

2° Het oprichten van het Instituut waardoor een nieuwe parastatale instelling in het leven wordt geroepen, en waarmee meerdere leden zich niet kunnen verenigen.

De Minister verklaart zich akkoord dat het advies van de Hoge Raad voor Lichamelijke opvoeding, Sport en Openluchtwerken, met daarin begrepen het rapport van de heer Seeldrayers, aan het verslag zou worden toegevoegd. Hij kan zich echter niet aansluiten bij het voorstel tot splitsing, aangezien het Instituut moet bestaan om de fondsen, voortkomend van de opbrengst van de pronostiekwedstrijden, te ontvangen en aan te wenden. Het ontwerp vormt derhalve een geheel dat niet kan gescheiden worden.

BESPREKING DER ARTIKELEN.

Eerste artikel.

Bij dit artikel werden door de heer Loos drie amendementen ingediend.

1° Amendement :

De tekst van het 2° vervangen door wat volgt :

« éventueel die installaties te bouwen of aan te kopen die noodzakelijk zijn voor de goede werking van het Instituut ».

De indiener van het amendement is van oordeel dat het niet de taak is van het Instituut sportterreinen of stadia te bouwen of aan te kopen. De voorziene ontvangsten van 50 miljoen per jaar zijn daarvoor trouwens ontoereikend. Het ware, volgens hem, beter dat het Instituut de bestaande verenigingen helpt bij het uitbreiden hunner instellingen. Voor het Instituut zelf volstaat een gebouw waar de diensten in worden ondergebracht.

De Minister antwoordt hierop dat artikel 1, 2° dient vergeleken met artikel 8, lid 2, waarbij het Instituut er toe gemachtigd wordt de gebouwen aan te kopen, die nodig zijn voor het volbrengen van zijn taak.

Het is onontbeerlijk dat het Instituut, in sommige gevallen, niet verplicht wordt inrichtingen te kopen of te bou-

D'ailleurs, la tâche de l'Institut National de l'Education physique, des Sports et des Œuvres de plein Air ne peut être assurée par le Conseil Supérieur de l'Education physique, des Sports et des Œuvres de plein Air, celui-ci étant essentiellement un organisme consultatif. A ce sujet, il convient de rappeler une fois de plus l'avis émis par cet organisme et dans lequel il déclarait, en conclusion, ne pouvoir remplir le rôle de l'Institut et qu'une telle solution « n'est ni possible, ni souhaitable ».

Un commissaire déclare que M. le Ministre s'est montré très conciliant en acceptant au Sénat plusieurs amendements importants. En outre, les déclarations rassurantes faites par M. le Ministre au Sénat ainsi qu'à la réunion de votre Commission lui donnent satisfaction. Il approuvera dès lors le projet.

Un membre de la Commission demande que soit joint au présent rapport le rapport de M. Seeldrayers, adopté par le Conseil Supérieur de l'Education physique et des Sports. Il demande également la disjonction du projet. Celui-ci comprend en effet deux problèmes différents :

1° la question du contrôle et de la réglementation des concours de pronostics à laquelle tout le monde peut se rallier;

2° la création de l'Institut, soit d'une nouvelle institution parastatale, avec laquelle plusieurs membres ne peuvent marquer leur accord.

M. le Ministre ne s'oppose pas à l'adjonction au rapport de l'avis du Conseil Supérieur de l'Education physique, des Sports et des Œuvres de Plein Air, y compris le rapport de M. Seeldrayers. Il ne peut toutefois se rallier à la proposition de disjonction, étant donné que l'Institut doit être créé en vue de réunir et d'affecter les fonds provenant du produit des concours de pronostics. Le projet constitue dès lors un tout, qui ne peut être disjoint.

EXAMEN DES ARTICLES.

Article premier.

M. Loos a présenté trois amendements à cet article.

1er Amendement :

Remplacer le texte du 2° par ce qui suit :

« éventuellement de construire ou d'acquérir les installations nécessaires au bon fonctionnement de l'Institut ».

L'auteur de l'amendement estime que l'Institut n'a pas pour mission de construire ou d'acheter des terrains de sport ou des stades. Les recettes de 50 millions prévues annuellement sont d'ailleurs insuffisantes à cet effet. Il serait préférable, à son avis, que l'Institut aide les associations existantes à étendre leurs installations. Pour l'Institut lui-même, il suffit d'un bâtiment abritant les services.

M. le Ministre répond qu'il convient de rapprocher l'article 1er, 2°, de l'article 8, 2° alinéa, autorisant l'Institut à acquérir les immeubles nécessaires à l'accomplissement de sa mission.

Il est indispensable que, dans des cas déterminés, l'Institut ne soit pas obligé d'acquérir ou de construire des ins-

wen, doch gemachtigd wordt er te beheren, die zijn eigendom niet zijn. Door het woord « beheren » af te schaffen zou het telkens verplicht zijn de inrichtingen, die voor het bereiken van een bepaald doel nodig zouden zijn, aan te kopen of te bouwen.

Het amendement wordt verworpen met 12 stemmen tegen 5.

2° Amendement :

De tekst van het 3° vervangen door wat volgt :

« de opleiding van monitoren, in zover zij niet reeds door de bestaande instellingen verzekerd wordt, aan te moedigen ».

De indiener verdedigt zijn amendement door de mening voorop te zetten dat het niet tot de bevoegdheid van het Instituut behoort om de vorming van monitoren te verzekeren. Er zijn voldoende private organismen en onderwijsinstellingen voorhanden die zich daarmee gelasten. De rol van het Instituut mag er slechts in bestaan deze organismen aan te moedigen en financieel te steunen.

De Minister herinnert er aan dat het er geenszins om gaat de onderwijsinrichtingen in de weg te staan, of het dan het lager, middelbaar of hoger onderwijs betreft.

Hierop wordt het amendement verworpen met 12 stemmen tegen 5.

3° Amendement :

In het 6° de woorden « en daartoe gebruik te maken van passende verspreidingsmiddelen » vervangen door wat volgt : *« door een welbegrepen en rechtvaardig toelagensysteem »*

De heer Loos verdedigt dit amendement door er op te wijzen dat dit werd ingediend om een beperking te stellen aan de onbegrensde macht voor het Instituut die, naar zijn oordeel, vervat is in het 6° van artikel 1.

De Minister acht dit amendement overbodig omdat artikel 1, 1° reeds het door dit amendement voorgestaan stelsel van tegemoetkomingen mogelijk maakt.

De Minister herinnert er overigens aan dat dit artikel 1 werd goedgekeurd zoals het door een senator van de oppositie werd ingediend.

De heer Loos trekt hierop zijn amendement in.

Artikel 1 wordt vervolgens met 12 tegen 4 stemmen goedgekeurd.

Art. 2.

De heer Loos heeft hierbij een amendement ingediend dat luidt als volgt :

« De tweede volzin van het tweede lid weglaten ».

De indiener oordeelt dat artikel 2 zoals het thans is opgesteld een gevaarlijk voorgaande schept, doordat het de meest uitgebreide onderzoeken door het Comité van beheer in de verschillende organismen toelaat. Daarom stelt hij de schrapping van de 2° volzin voor.

De Minister herinnert er aan dat hetzelfde bij de Senaat ingediend amendement werd ingetrokken door het lid van de oppositie die het had opgesteld en dat art. 2, 2° overigens werkelijk in de geest van het wetsontwerp van kapitaal belang is omdat juist deze tekst het Instituut de mogelijkheid biedt de oplossing van zeer belangrijke vraagstukken in overweging te nemen door beroep te doen op de medewerking van technisch bevoegde personen.

Het amendement wordt hierop met 12 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding goedgekeurd.

Artikel 2 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 4.

tallations, mais qu'il soit autorisé à gérer celles qui ne lui appartiennent pas. Si l'on supprimait le mot « gérer », l'Institut serait chaque fois obligé d'acquérir ou de construire les installations nécessaires à la réalisation d'un objectif déterminé.

L'amendement est repoussé par 12 voix contre 5.

2° Amendement :

Remplacer le texte du 3° par ce qui suit :

« d'encourager la formation de moniteurs pour autant que celle-ci ne soit déjà assurée par des institutions existantes ».

L'auteur défend son amendement en signalant que la formation de moniteurs ne rentre pas dans les attributions de l'Institut. Il existe assez d'organismes privés et d'établissements d'enseignement qui s'en occupent. L'Institut doit se contenter d'encourager et d'accorder une aide financière à ces organismes.

M. le Ministre rappelle qu'il ne s'agit nullement de se substituer aux établissements d'enseignement primaire, moyen ou supérieur.

L'amendement est ensuite repoussé par 12 voix contre 5.

3° Amendement :

Au 6° remplacer les mots « et de faire usage, dans ce but, de moyens de diffusion appropriés » par ce qui suit : *« par un système de subventions rationnel et équitable ».*

M. Loos défend cet amendement en soulignant qu'il a été présenté en vue de restreindre le pouvoir illimité accordé, selon lui, à l'Institut en vertu du 6° de l'article premier.

M. le Ministre considère cet amendement comme superflu, le 1° de l'article premier permettant déjà le système de subventions préconisé par l'amendement.

M. le Ministre rappelle d'ailleurs que cet article premier a été adopté tel qu'il avait été proposé par un sénateur de l'opposition.

M. Loos retire alors son amendement.

L'article premier est ensuite adopté par 12 voix contre 4.

Art. 2.

A cet article, M. Loos a présenté un amendement, libellé comme suit :

« Supprimer la seconde phrase du deuxième alinéa ».

L'auteur estime que l'article 2, dans sa rédaction actuelle, crée un précédent dangereux en permettant les enquêtes les plus étendues par le Comité de gestion dans les différents organismes. Il propose, dès lors, de supprimer la seconde phrase.

M. le Ministre rappelle que le même amendement, présenté au Sénat, a été retiré par le membre de l'opposition qui en était l'auteur et que, dans l'esprit du projet de loi, l'article 2, 2°, a d'ailleurs un intérêt capital, parce que ce texte permet précisément à l'Institut d'envisager la solution de problèmes très importants en faisant appel au concours de personnes techniquement qualifiées.

L'amendement est ensuite adopté par 12 voix contre 3 et 1 abstention.

L'article 2 est adopté par 12 voix contre 4.

Art. 3.

Volgend amendement werd ingediend door de heer Loos :

De tekst van het vierde lid vervangen door wat volgt :

« Voor de eerste maal geschieden de benoemingen op voordracht van de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtwerken, die met dit doel een dubbele lijst opmaakt. De kandidaten moeten personaliteiten zijn gekend om hun sportieve of medische bevoegdheid of om hun ervaring op het plan der lichamelijke opvoeding ».

Naar het oordeel van de indiener is de Minister, door de tekst van artikel 3 alleen bevoegd om de benoemingen te doen. Hij vindt dit een gevaarlijke en derhalve onaanvaardbare procedure. Des te meer omdat geen criteria door de kandidaten voor de Hoge Raad en het Comité van beheer voorzien zijn.

De Minister wijst er op dat de bij art. 3, 4e bepaalde wijze van handelen dezelfde is als degene die voorgestaan werd in het op 5 juli 1955 door de leden van de oppositie betreffende het Nationaal Instituut voor wederaanpassing der handicaptten ingediend wetsvoorstel.

In de wet hoeven anderzijds de voorwaarden niet nader bepaald te worden, waaraan de leden van de Raad van Bestuur, van de Hoge Raad en van het Comité van Beheer moeten voldoen. Het is natuurlijk zaak een evenwicht te bekomen tussen de sportfederaties, de verschillende vertegenwoordigde streken, evenals de verschillende tendenzen van de openbare opinie, zonder dewelke het Instituut niet levensvatbaar is. Deze voorwaarden blijken onmogelijk nader omschreven te kunnen worden in een wettekst die noodzakelijk in de algemeenheden moet blijven.

Er kan trouwens geen spraak van zijn aan de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtwerken, het initiatief over te laten de eerste kandidaten voor te stellen omdat dit organisme werd opgericht om louter adviserend op te treden.

Op een vraag van een lid of ook de provincies zullen vertegenwoordigd zijn antwoordt de Minister bevestigend.

Het amendement wordt hierop verworpen met 10 stemmen tegen 5.

Artikel 3 wordt aangenomen met 10 tegen 5.

Art. 4.

Dit artikel wordt zonder bespreking, aangenomen met 10 stemmen tegen 5.

Art. 5.

De heer Loos dient op dit artikel een amendement in luidend als volgt :

« Het laatste lid weglaten ».

Volgens de indiener vergt dit amendement geen commentaar. De Minister zal volgens de voorgestelde tekst van artikel 5 het personeel benoemen. Dit moet, naar zijn oordeel, de taak van de Hoge Raad zijn.

De Minister antwoordt dat dit lid absoluut ontoentbeerlijk is wil men dat het door het wetsontwerp voorziene stelsel onmiddellijk in werking zou treden.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin dringt er overigens op aan opdat dit 4e lid behouden zou blijven, daar het hem in de mogelijkheid moet stellen, op het administratief plan, sommige ambtenaren over te plaat-

Art. 3.

M. Loos a présenté l'amendement suivant :

Remplacer le texte du quatrième alinéa par ce qui suit :

« Pour la première fois, les nominations seront faites sur la proposition du Conseil supérieur de l'Education physique, des Sports et des Œuvres de Plein Air, qui établit à cet effet une liste double. Les candidats devront être des personnalités connues pour leur compétence sportive ou médicale ou pour leur expérience dans le domaine de l'éducation physique. »

L'auteur de cet amendement est d'avis que le texte de l'article 3 reconnaît que seul le Ministre est qualifié pour faire des nominations. Il estime que cette procédure est dangereuse et, dès lors inacceptable, d'autant plus qu'il n'est pas prévu de critères pour les candidats au Conseil supérieur et au Comité de gestion.

M. le Ministre fait observer que la procédure prévue par l'article 3, 4e, est la même que celle préconisée dans la proposition de loi déposée le 5 juillet 1955 par les membres de l'opposition, concernant la création de l'Institut National de réadaptation des handicapés.

D'autre part, il n'est pas indispensable de préciser dans la loi les conditions à remplir par les membres du Conseil supérieur et du Comité de gestion. Il s'agit évidemment d'obtenir un équilibre entre les fédérations sportives, les différentes régions représentées ainsi que les diverses tendances de l'opinion publique, équilibre sans lequel l'Institut n'est pas viable. Il semble impossible de préciser ces conditions dans un texte légal qui doit se borner nécessairement à des généralités.

Il ne peut d'ailleurs être question de laisser au Conseil supérieur de l'Education physique, des Sports et des Œuvres de Plein Air, l'initiative de proposer les premiers candidats, pour la raison que cet organisme a été créé pour remplir une mission purement consultative.

Un commissaire a demandé si les provinces seront également représentées. M. le Ministre répond par l'affirmative.

L'amendement est ensuite repoussé par 10 voix contre 5.

L'article 3 est adopté par 10 voix contre 5.

Art. 4.

Cet article est adopté sans discussion, par 10 voix contre 5.

Art. 5.

A cet article, M. Loos présente un amendement libellé comme suit :

« Supprimer le dernier alinéa ».

Selon son auteur, cet amendement n'exige aucun commentaire. Aux termes de l'article 5, le Ministre désignera le personnel. Cette mission revient selon ce commissaire au Conseil supérieur.

M. le Ministre répond que l'alinéa en question est indispensable si l'on veut voir entrer immédiatement en vigueur le régime prévu par le projet de loi.

Il insiste d'ailleurs pour que l'alinéa 4 soit maintenu parce que celui-ci doit lui permettre de transférer sur le plan administratif certains fonctionnaires du Ministère de la Santé publique et de la Famille, Administration de l'Edu-

sen van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, Bestuur van de Lichamelijke Opvoeding en de Sport, waarvan de bevoegdheid door het Instituut wordt overgenomen.

Hierop wordt het amendement verworpen met 11 stemmen tegen 5.

Het artikel 5 wordt daarna aangenomen met 11 stemmen tegen 5.

Art. 6.

De heer Loos diende hierbij volgend amendement in :

Na het eerste lid, invoegen wat volgt :

« Deze begroting wordt tevens onderworpen aan de goedkeuring van het Parlement, door ze te hechten, evenals de rekeningen na afsluiting van het verlopen dienstjaar, aan de begroting van het Departement van Volksgezondheid en van het Gezin ».

Hij meent dat wij niet het recht hebben het toezicht van het Parlement uit te schakelen op deze parastataal. Hij stelt bijgevolg dezelfde bepaling voor die reeds bestaat o.m. in de wet op het « Wegenfonds » en de « Regie van Luchtwegen ».

De Minister verklaart dat dergelijk amendement in strijd is met de wet van 16 maart 1954 inzake controle op de parastatalen. Het Instituut behoort tot categorie C met de daaruit voortvloeiende verplichtingen. Deze indeling in categorie C is niet willekeurig genomen doch vloeit voort uit het feit dat het gefinancierd wordt buiten de begroting.

Na deze toelichting wordt het amendement door de heer Loos ingetrokken en wordt het artikel 6 aangenomen met 11 stemmen tegen 5.

Art. 7.

De heer Loos diende volgend amendement in :

De tekst van het tweede lid vervangen door wat volgt :

« De te verstrekken inlichtingen zijn beperkt tot globale en naamloze opgaven met uitsluiting van elk individueel statistisch gegeven. »

Hij is van oordeel dat al de inlichtingen die gevraagd en verstrekt worden, naamloos zouden moeten zijn.

De Minister verklaart hierop dat de bevoegdheden van het Instituut slechts mogen uitgeoefend worden binnen de perken van dezer zending. Er is dus geen sprake van aan de federaties de verplichting op te leggen inlichtingen te verstrekken wanneer het om statistische gegevens gaat. Daarenboven zullen zij wel die verplichting hebben wanneer het om inlichtingen gaat die betrekking hebben op het toekennen van toelagen.

Hierop wordt het amendement verworpen met 10 stemmen tegen 5.

Artikel 7 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 5.

Art. 8, 9 en 10.

Deze artikelen worden zonder bespreking aangenomen met 10 stemmen tegen 5.

cation physique et des Sports, dont les attributions seront reprises par l'Institut.

Après quoi, l'amendement est repoussé par 11 voix contre 5.

Ensuite, l'article 5 est adopté par 11 voix contre 5.

Art. 6.

A cet article, M. Loos présente l'amendement suivant :

Après le premier alinéa introduire ce qui suit :

« Il est également soumis à l'approbation du Parlement, en l'annexant, accompagné des comptes établis après la clôture de l'exercice écoulé, au budget du département de la Santé publique et de la Famille. »

Il estime que nous n'avons pas le droit de soustraire cette institution parastatale au contrôle du Parlement. Il propose donc d'insérer une disposition similaire à celle prévue notamment dans la loi sur le Fonds des Routes et la Régie des Voies aériennes.

M. le Ministre déclare que cet amendement est contraire à la loi du 16 mars 1954, relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. L'Institut est classé dans la catégorie C, avec les obligations qui en découlent. Cette classification en catégorie C n'est pas arbitraire, mais résulte du fait que l'Institut est financé hors budget.

Après cette explication, M. Loos retire son amendement et l'article 6 est adopté par 11 voix contre 5.

Art. 7.

M. Loos a présenté l'amendement suivant :

Remplacer le texte du deuxième alinéa par ce qui suit :

« Les renseignements à fournir sont limités à des relevés globaux et anonymes, à l'exclusion de toute donnée statistique individuelle. »

Il estime que tous les renseignements demandés et fournis devraient être anonymes.

M. le Ministre déclare que les attributions de l'Institut ne peuvent être exercées que dans les limites de la mission de ce dernier. Il n'est donc pas question d'imposer l'obligation aux fédérations de fournir des renseignements lorsqu'il s'agit de données statistiques. Toutefois, elles y seront tenues lorsqu'il s'agira de renseignements relatifs à l'octroi de subventions.

L'amendement est ensuite repoussé par 10 voix contre 5.

L'article 7 est adopté par 10 voix contre 5.

Art. 8, 9 et 10.

Ces articles sont adoptés sans discussion, par 10 voix contre 5.

Art. 11.

Volgend amendement werd door de heer Loos ingediend :

Op de vijfde regel van het vijfde lid het woord « eventueel » weglaten.

De indiener verklaart zich akkoord met het doel dat in Hoofdstuk II wordt nagestreefd. Het doel van het amendement is nog meer duidelijkheid te scheppen en het akkoord tussen de Belgische Voetbalbond en de Minister kracht bij te zetten.

De Minister leest hierop een paragraaf voor uit een schrijven dat hem werd toegezonden door de « Koninklijke Belgische Voetbalbond » en waarin wordt aangedrongen op zekere verduidelijkingen omtrent dit artikel.

Op verzoek van de heer Loos verklaart de Minister zich bereid bedoelde paragraaf, welke als volgt luidt, in het verslag in te lassen :

« In de huidige stand van de zaak, veroorloven wij ons andermaal beroep te doen op uw welwillendheid en U te vragen dat, bij de bespreking in de commissie, zou verduidelijkt worden het *gelengenheidskarakter* der wedstrijden ingericht ten voordele van *kulturele werken of weldadigheidsinstellingen* die vatbaar zijn voor gehele of gedeeltelijk vrijstelling van de verplichting een deel van de inzetten aan het Nationaal Instituut te storten. Deze rechtzetting zou kunnen geschieden, hetzij spontaan, hetzij ingevolge een vraag door een Parlements lid gesteld, zodat het aangenomen verslag een verklaring zou inhouden die als interpretatie van het 6^e lid van artikel 11 der wet zou kunnen dienen. »

In die voorwaarden trekt de heer Loos zijn amendement in.

Artikel 11 wordt daarna met 11 stemmen bij 4 onthoudingen goedgekeurd.

Art. 12, 13, 14, 15 en 16.

Deze artikelen worden zonder bespreking aangenomen met 11 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het geheel van het wetsontwerp, zoals het overgemaakt werd door de Senaat, wordt hierop goedgekeurd met 12 stemmen en 4 onthoudingen.

Dit verslag werd aangenomen met algemeenschap van stemmen.

De Verslaggever.

J. VERCAUTEREN.

De Voorzitter.

F. BRUNFAUT.

Art. 11.

M. Loos a présenté l'amendement suivant :

A la quatrième ligne du cinquième alinéa, remplacer les mots « qu'éventuellement » par le mot « que ».

L'auteur se déclare d'accord avec le but poursuivi au Chapitre II. L'amendement a pour objet d'apporter encore plus de clarté et de renforcer l'accord entre le Ministre et l'Union belge de football.

M. le Ministre donne alors lecture d'un paragraphe d'une lettre qui lui a été adressée par l'Union Royale Belge des Sociétés de Football, et qui demande de préciser cet article.

A la demande de M. Loos, M. le Ministre consent à l'insertion au présent rapport du paragraphe en question, qui est libellé comme suit :

« Dans l'état actuel de la question, nous nous permettons de recourir une fois encore à votre extrême obligeance en vous demandant de faire en sorte que, lors de la discussion en commission, soit précisé le caractère *occasionnel* des concours organisés au profit d'*œuvres culturelles ou de bienfaisance* et susceptibles de bénéficier d'une dispense totale ou partielle de l'obligation de verser une quote-part des enjeux à l'Institut National. Cette mise au point pourrait être faite soit spontanément, soit à la suite d'une question posée par un parlementaire, de manière que le rapport qui sera approuvé ultérieurement contienne une déclaration pouvant servir à l'interprétation du sixième alinéa de l'article 11 de la loi. »

Dans ces conditions, M. Loos retire son amendement.

L'article 11 est ensuite adopté par 11 voix et 4 abstentions.

Art. 12, 13, 14, 15 et 16.

Ces articles sont adoptés sans discussion par 11 voix et 4 abstentions.

Le projet de loi dans son ensemble, tel que le Sénat l'a transmis, est ensuite adopté par 12 voix contre 4 abstentions.

Le présent rapport est approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur.

J. VERCAUTEREN.

Le Président.

F. BRUNFAUT.

BIJLAGE.

**Verslag van de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding,
Sport en Openluchtwerken
betreffende het oprichten van een Nationaal Instituut
voor Lichamelijke Opvoeding en Sport.**

De heer Minister heeft het voornemen te kennen gegeven een Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding en Sport op te richten en dit door middel van de pronostiekwedstrijden te financieren.

Hij verzoekt de Hoge Raad om advies zowel omtrent het Instituut als over de pronostiekwedstrijden.

De heer Minister verwijst de Hoge Raad voor verdere details naar het relaas dat de pers gegeven heeft over de verklaringen die hij reeds vroeger aflegde.

In onderhavig verslag werd rekening gehouden met de meningen die tot uiting kwamen tijdens de zittingen van de Hoge Raad van 18 januari 1955 en volgende evenals met het verslag uitgebracht door de heer R. W. Seeldrayers over de gesprekken die de heer Minister gevoerd heeft met vertegenwoordigers van het Belgisch Olympisch Comité en de Koninklijke Belgische Voetbalbond.

* * *

Pronostiekwedstrijden.

De idee om de pronostiekwedstrijden te gebruiken als steun voor de lichamelijke opvoeding en de sport werd door Zweden opgevat, waar onstreeks 1930 een centraal organisme werd in 't leven geroepen dat belast was met de uitkering van toelagen aan verenigingen voor lichamelijke opvoeding en sport.

Dit organisme heeft een nationale pronostiekwedstrijd ingesteld waarvan het zich het monopolie heeft voorbehouden.

Sedertdien, zijn in Zwitserland, Italië, Finland, Oostenrijk en Duitsland de « Sport Toto's » ontstaan, die elk ook het monopolie over de pronostiekwedstrijden bezitten.

In België, bestaan er pronostieffirma's. Van het totaal bruto-ontvangsten van deze firma's, wordt er 85 % juist aan het publiek medegedeeld, 15 % maken niet het voorwerp uit van een eerlijke bekendmaking.

Bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen werd een dergelijke firma gestraft wegens onjuiste beweringen in haar publiciteit met het doel het publiek te misleiden omtrent haar ontvangsten.

Het Hof van Brussel heeft dit vonnis herzien en deze firma vrijgesproken, zodat hieruit volgt dat sommige firma's het publiek geen juiste inlichtingen verschaffen over hun ontvangsten.

Het wetsontwerp Parisis heeft tot doel ze tot meer oprechtheid te dwingen.

Wat nochtans de percentages betreft die ze moeten afdragen aan de Staat, dient genoteerd, dat hun verklaringen juist zijn.

Moest het wetsontwerp Parisis aangenomen worden, zou het dus niet tot gevolg hebben, ze een groter bedrag aan de Staat te doen betalen.

Dit ontwerp zou trouwens dienen aangepast ten einde de firma's te verplichten een groter deel van hun ontvangsten voor de winnaars van hun wedstrijden voor te behouden.

Volgens inlichtingen verstrekt door de Belgische Voetbalbond, zou de firma PRIOR, die de gunst van het grootst aantal wedders geniet, als volgt haar ontvangsten aanwenden :

- 44 % voor de winnaars;
 - 18 % voor de verdelers van de bulletins en voor hen die inzamelen en centraliseren;
 - 24 % aan de Belgische Staat (Ministerie van Financiën);
 - 5 % voor de Belgische Voetbalbond,
- t.t.z. in totaal 91 %. Er blijft dus 9 % over voor algemene kosten : publiciteit, drukwerken, bedienden, die wekelijks 9 miljoen briefjes moeten nazien, huur van lokalen, enz...

In Duitsland, worden de voetbalpronostieken door de « Westdeutsche Fussball-Toto GMBH » georganiseerd. Dit is een organisme dat rechtspersoonlijkheid geniet en onder controle werkt van de Staat en de voetbalfederaties, die ook een zeker medezeggenschap hebben.

De ontvangsten worden als volgt verdeeld :

- 50 — % aan de wedders;
- 16 2/3 % Staatsbelasting;
- 11 2/3 % deel voor de Staat bestemd voor culturele en sociale sportdoeleinden (vooral oprichten van sportinrichtingen, hospitalisatie van gekwetste sportmannen, enz.);
- 4 — % speciale belastingen;
- 10 — % aan de sportorganisaties;
- 6 2/3 % voor de technische verwezenlijking van de Toto-wedstrijden;
- 1 — % voor personeels- en administratiekosten van de Toto.

100 — %

ANNEXE.

**Rapport du Conseil Supérieur de l'Education Physique,
des Sports et des Œuvres de Plein Air
au sujet de la création d'un Institut National
de l'Education Physique et des Sports.**

M. le Ministre a exposé qu'il se proposait de créer un Institut National de l'Education Physique et des Sports et qu'il comptait en assurer le financement au moyen des concours de pronostics.

Il prie le Conseil Supérieur de donner son avis tant au sujet de l'Institut que des concours de pronostics.

M. le Ministre prie le Conseil supérieur de s'en référer, pour plus de détails, au compte rendu que la presse a publié des déclarations qu'il a faites.

Le présent rapport s'inspire des avis exprimés au cours des séances des 18 janvier 1955 et suivantes, du Conseil Supérieur et aussi du rapport fait par M. R. W. Seeldrayers, au sujet des entrevues que Monsieur le Ministre a accordées aux représentants du Comité Olympique Belge et de l'Union Royale Belge de Football Association.

* * *

Concours de pronostics.

L'utilisation de ceux-ci pour aider l'éducation physique et les sports a été inventée par la Suède où, vers 1930, a été créé un organisme central chargé de subsidier les groupements sportifs et d'éducation physique.

Cet organisme a créé un concours national de pronostics dont il a le monopole.

Depuis, se sont créés en Suisse, en Italie, en Finlande, en Autriche et en Allemagne, les « Sports Toto » qui ont, eux aussi, le monopole de l'organisation des concours de pronostics.

En Belgique, il existe des firmes de pronostics. De l'ensemble des recettes brutes que font ces firmes, 85 % sont exactement annoncés au public, 15 % ne font pas l'objet d'une publicité sincère.

Un jugement du Tribunal Correctionnel d'Anvers a condamné une de ces dernières firmes pour affirmations publicitaires inexactes dans le but de tromper le public au sujet de ses recettes.

La Cour de Bruxelles ayant réformé le jugement et acquitté cette firme, il en est résulté que certaines firmes ne renseignent pas exactement le public au sujet de leurs recettes.

La proposition de loi Parisis a pour but de les obliger à plus de sincérité.

Il faut toutefois noter que, en ce qui concerne le pourcentage qu'elles doivent payer à l'Etat, elles sont sincères.

La proposition de loi Parisis, si elle était votée, n'aurait donc pas pour résultat de les obliger à payer davantage à l'Etat.

Cette proposition devrait du reste être complétée pour obliger ces firmes à consacrer une plus grosse part de leurs recettes aux gagnants de leurs concours.

Des renseignements fournis par l'Union Belge de Football, il résulte que la firme PRIOR, qui attire le plus grand nombre de pronostiqueurs, utilise comme suit les fonds qu'elle recueille :

- 44 % aux gagnants;
 - 18 % aux détaillants des bulletins et à ceux qui recueillent et centralisent les bulletins;
 - 24 % à l'Etat Belge (Ministère des Finances);
 - 5 % à l'Union Belge de Football,
- soit au total 91 %. Ce qui laisse 9 % pour les frais généraux : publicité, imprimés, employés pour dépouiller 9 millions de bulletins toutes les semaines, location des locaux, etc.

En Allemagne, l'organisation des pronostics de football est assurée par le « Westdeutsche Fussball-Toto GMBH ». Il s'agit d'une institution jouissant de la personification civile qui vit sous le contrôle et avec voix au chapitre, de l'Etat et des fédérations de football.

Le partage des recettes se fait comme suit :

- 50 — % aux parieurs;
- 16 2/3 % taxes à l'Etat;
- 11 2/3 % part de l'Etat pour des buts sportifs, culturels et sociaux (surtout créations immobilières sportives, hospitalisation de blessés sportifs, etc.);
- 4 — % taxes spéciales;
- 10 — % aux organisations sportives;
- 6 2/3 % pour la réalisation technique de l'organisation Toto;
- 1 — % pour les frais de personnel et d'affaires Toto.

100 — %

Er mag worden aangenomen dat indien een strenge wet de firma's, die thans bluffen, zou verplichten een meer oprechte publiciteit te voeren en waardoor het percentage zou bepaald worden dat de firma's zouden mogen besteden aan hun hulpagenten, zou het percentage van 18 % voorzien voor de verdelers aanzienlijk kunnen vermindert worden, zoals dit thans het geval is in het buitenland.

Hieruit blijkt, dat het moeilijk zou zijn uit de pronostiekwedstrijden zoals ze in België georganiseerd worden, de aanzienlijke sommen te betrekken nodig voor het oprichten en onderhouden van een Nationaal Instituut dat zou beschikken over grootse gebouwen, sportvelden, een zwembad en talrijke leraren, alsook laboratoria met geschoold personeel, in navolging van zekere vreemde landen.

* * *

Hetgeen nochtans schijnt vast te staan is dat de bedragen die de pronostiekwedstrijden kunnen opbrengen, niet alleen zouden toelaten de meest dringende noden te verhelpen, 't is te zeggen aan de sportfederaties en de jeugdbewegingen de toelagen te verlenen die de Hoge Raad in zijn verslag over de verdelingscriteria heeft voorgesteld (ongeveer 20.000.000 frank), maar ook het Nationaal Instituut op te richten zoals de Heer Minister dit voorzien heeft.

Dit Instituut, in zekere zin een parastataal organisme, zou gemachtigd zijn de Belgische en buitenlandse pronostiekfirma's te erkennen om in België onder volgende voorwaarden te werken :

- 1) hun activiteit in overeenstemming te brengen met een reglement dat het Instituut zou moeten doen naleven;
- 2) aan het Instituut een percentage op de ontvangsten storten.

Daar er geen sprake is van de 23,4 % belasting opgelegd door het Ministerie van Financiën te verminderen, zou in het reglement een clause kunnen opgenomen worden waarbij de voorafname wordt voorzien ten voordele van de wedders en die voor de bezoldiging van de tussenpersonen alsook voor de algemene kosten, om ten slotte tien procent voor het Instituut te behouden.

Door het feit dat er een organisme zou bestaan met als opdracht een streng reglement te doen naleven, hetgeen een premie voor de eerlijkheid betekent, zal zeker aan de ernstige firma's toelaten ten minste 10 % van hun ontvangsten af te dragen aan het Instituut, zodat stilaan de minder eerlijke zullen uitgeschakeld worden.

Volgens zeer bescheiden ramingen bereikten de totale ontvangsten 500 miljoen per jaar, hetgeen dus een jaarlijkse contributie van ten minste 50 miljoen voor het instituut laat verhopan.

* * *

Tenslotte, en dit is zeer belangrijk, zou er mogelijkheid bestaan te onderhandelen met het Ministerie van Financiën om te bekomen dat dit Departement, in ruil voor het afschaffen van de 10 à 12 miljoen die het Departement thans verleent aan de sportfederaties en jeugdgroeperingen, de belasting op de pronostieken van 24 tot 22 % zou verlagen. Deze maatregel zou dan nog 10 miljoen meer kunnen opleveren voor het Instituut.

* * *

Men heeft zich afgevraagd hoe het Instituut voor elke firma het bedrag zou kunnen berekenen dat haar toekomt. De oplossing is zeer eenvoudig : het percentage zal bepaald worden op basis van de verklaringen die elke firma aan het bestuur aflegt bij de heffing van de Staatsbelasting.

Om nog een groter aantal personen aan te zetten deel te nemen aan de pronostiekwedstrijden, zou het nodig zijn het wetsontwerp Parisis te amenderen met een artikel, waarbij voorzien wordt dat de pronostiekwedstrijden gevrijwaard zijn van de exceptie van spel. Hierdoor zouden ze dezelfde voorrechten genieten als de Koloniale Loterij en zou er tevens een einde gemaakt worden aan de talrijke processen die sedert 20 jaar jurisprudenties hebben doen ontstaan, die gestadig wijzigingen en totaal tegenstrijdig zijn.

* * *

Het Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding en Sport.

In enkele vreemde landen bestaat er een centraal organisme dat in zekere zin de lichamelijke opvoeding en de sport in gans het land leidt en waarvan de instelling in zekere landen dateert uit een periode waarin deze sterk geëtatiseerd werden.

Men heeft aldus in éénmaal een soort pyramide gevormd van de top af beginnend en gekenmerkt door een uiterst doorgedreven centralisatie.

In België is de toestand enigszins verschillend. De individualistische en onafhankelijke geest van ons volk heeft er toe geleid het werk van de basis af te beginnen, indien men zich zo mag uitdrukken.

Hieruit volgt dat bepaalde verwezenlijkingen die men in de vreemde van een Nationaal Instituut verwacht, in België reeds bestaan sedert jaren alhoewel onder zeer uiteenlopende vormen.

Il est permis de penser que si une loi sévère établissait plus de sincérité dans les déclarations des firmes qui, actuellement, font du bluff et déterminait le pourcentage que les firmes seraient autorisées à consacrer à leurs sous-agents, les 18 % prévus pour les détaillants pourraient être considérablement réduits, comme c'est le cas à l'étranger.

De cette constatation il résulte, semble-t-il, qu'il serait difficile de tirer des pronostics tels qu'ils sont organisés en Belgique, toutes les sommes considérables qui seraient nécessaires pour créer et maintenir un Institut National comportant des locaux importants, des terrains de sports, un bassin de natation et un nombreux personnel enseignant, plus des laboratoires et leur personnel, à l'image de ce qui existe dans quelques pays étrangers.

* * *

Mais il paraît certain que les sommes à retirer des pronostics permettraient, non seulement d'aller au plus pressé, c'est-à-dire d'allouer aux fédérations sportives et aux mouvements de jeunesse, les sommes prévues par le rapport du Conseil Supérieur sur les critères des subside (20 millions environ), mais encore de créer l'Institut National prévu par M. le Ministre.

Cet Institut, qui serait une sorte d'organisme parastatal, aurait le pouvoir de prononcer l'agrégation des firmes de pronostics belges ou étrangères, autorisées à fonctionner en Belgique à la condition :

- 1) de conformer leur activité à un règlement que l'Institut serait chargé de faire observer;
- 2) de verser à cet Institut un pourcentage sur leurs recettes.

Comme il est impossible de diminuer la taxe de 23,4 % imposée par le Ministère des Finances, il serait possible d'insérer dans le règlement une clause fixant le prélèvement à faire au profit des parieurs, et celui à prévoir pour la rémunération des intermédiaires et les frais généraux, laissant 10 % pour l'Institut.

L'existence d'un organisme chargé d'appliquer un règlement sévère, qui donnera une prime à l'honnêteté, permettra certainement aux firmes sérieuses (et peu à peu elles élimineront les autres), de verser à l'Institut au moins 10 % de leurs recettes.

Les recettes globales atteignant, sur la base des évaluations les plus modérées, 500 millions par an, l'on peut prévoir une recette annuelle de l'Institut de l'ordre de 50 millions au moins.

* * *

Enfin, et ceci est très intéressant, il serait possible de négocier avec le Ministre des Finances un arrangement aux termes duquel, en l'échange de l'abandon des quelques 10 à 12 millions que le Parlement accorde actuellement aux fédérations sportives et aux mouvements de jeunesse, ce Ministère abaisse sa taxe de 24 à 22 %, ce qui apporterait 10 millions de plus à l'Institut.

* * *

L'on s'est demandé comment l'Institut pourrait, pour chaque firme, calculer les sommes lui revenant. La solution est toute simple : le pourcentage serait établi en se basant sur les déclarations faites par chaque firme, à l'Administration, pour la perception des taxes de l'Etat.

Pour encourager un plus grand nombre de personnes à prendre part aux concours de pronostics, il faudrait compléter la proposition de loi Parisis par un article mettant les concours de pronostics à l'abri de l'exception de jeu, les faisant bénéficier des mêmes avantages que la loterie coloniale et supprimant ainsi les nombreux procès qui depuis 20 ans ont été des jurisprudences, constamment changeantes, et nettement contradictoires.

* * *

L'Institut National de l'Education Physique et des Sports.

Il existe dans quelques pays étrangers un organisme central qui dirige en quelque sorte l'éducation physique et les sports dans tout le pays et dont la création, dans certains pays, date de l'époque où ils étaient fortement étatisés.

L'on a créé ainsi, de toutes pièces, une pyramide en commençant par le haut en centralisant à outrance.

En Belgique, la situation est assez différente. Le génie individualiste et indépendant de notre race a commencé l'œuvre par le bas, s'il est permis de s'exprimer ainsi.

Il en résulte que certaines réalisations, que dans ces pays étrangers l'on attend d'un Institut National, existent en Belgique, en ordre plus ou moins dispersé, depuis de longues années.

Laten we ze even beschouwen:

1) *Opleiding van het onderwijzend personeel dat bevoegd is op het gebied van de lichamelijke opvoeding.*

a) Elke medische faculteit der vier universiteiten organiseert cursussen tot het vormen van geaggregeerde licentiaten en van doctors in de lichamelijke opvoeding;

b) Er bestaat een Militair Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, dat de grootste diensten zou kunnen bewijzen indien het van Eupen naar Brussel zou overgebracht worden;

c) Tenslotte zijn er de normaalscholen voor lichamelijke opvoeding en de provinciale cursussen in de lichamelijke opvoeding alsook private instituten.

2) *Sportmonitors.*

In het begin van deze eeuw vormde het Militair Instituut sportmonitors, beter gezegd schermmeesters, voor de diverse regimenten. Te dien tijde was de kennis van de schermkunst van aanzienlijk belang in 't leger.

De beste alsoo gevormde schermmeesters waren van een werkelijke internationale klasse. Zij onderwezen het schermen aan de burgers. Dank zij hun onderwijs bekleedde de Belgische Schermsport in het begin dezer eeuw haar benijdenswaardige plaats.

In 1912 werd Paul Anspach olympisch kampioen met de degen en de Belgische ploeg behaalde eveneens de kampioentitel met de degen.

In 1924 te Parijs werd Ch. Delporte olympisch kampioen met de degen.

Vervolgens interesseerde het Militair Instituut voor lichamelijke opvoeding en sport zich vooral aan de Zweedse gymnastiek en minder aan de schermsport en dit onder impuls van Majoor Lefebure die commandant van de school werd enkele jaren voor de eerste oorlog en die een stageperiode in Zweden doormaakte.

Anderzijds heeft de huidige wijze van oorlogvoeren veel van het belang van de schermsport doen verliezen in de militaire opleiding. Sederdien heeft men dikwijls vooropgesteld dat hetgeen dit instituut gedaan heeft voor de schermsport, een ander instituut zou kunnen bewerkstelligen voor de andere sporten.

Alzo komt het dat er in het plan, opgesteld tijdens de laatste oorlog door het Belgisch Olympisch Comité, sprake is van een Hoger Instituut voor Lichamelijke Opvoeding.

Bij het herlezen van de passages die in het plan gewijd zijn aan dit instituut, constateert men dat dit zou bestemd zijn om monitors in de lichamelijke opvoeding en sportmonitors te vormen.

Heden beschikt de Belgische Voetbalbond over zijn school voor monitors die zeker voorziet in de behoeften van de aangesloten clubs en die prachtige resultaten oplevert.

De Koninklijke Belgische Athletiekbond had een school gesticht die uitstekende lesgevers vormde. Het gebrek aan voldoende toelagen verplichtte de Bond ze te sluiten.

De Basket- en Tennisfederaties hebben onlangs een school opgericht.

De Gymnastiekbonden hebben reeds sinds ettelijke jaren hun opleidingscursussen voor gymnastiekleraars in afwachting van de oprichting van een Nationaal Instituut dat door zekere bonden reeds lang gevraagd wordt.

Er bestaan talrijke cursussen tot het vormen van zwemleraars.

Besluit. — Wat de monitors in de lichamelijke opvoeding betreft, zal de enquête die momenteel door de Hoge raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtwerken ingesteld wordt uitwijzen in hoeverre de thans bestaande organismen beantwoorden aan de behoeften van het land.

Het Instituut zou desnoods de nog overblijvende leemten kunnen aanvullen.

Wat de sportmonitors betreft, zijn de meningen verdeeld: er zijn zekere federaties die van oordeel zijn dat betere resultaten kunnen bereikt worden door zelf hun monitors te vormen indien zij daartoe toelagen ontvingen van het Instituut. Andere daarentegen zouden er de voorkeur aan geven beroep te doen op monitors die gevormd zouden worden door een centraal instituut waar zekere cursussen gemeen zouden zijn voor meerdere sporttakken.

Al deze scholen en cursussen zouden gecentraliseerd kunnen worden in het Instituut dat het voordeel zou bieden van aangepaste lokalen en waar algemene cursussen konden gegeven worden; al de sportspecialiteiten zouden er onderwezen worden en bij de vorming van gymnastiekmonitors zou er rekening moeten gehouden worden met de tijd waarover doorgaans de leerlingen kunnen beschikken (zondagsleergangen, weekend-cursussen en leergangen over enkele dagen).

Men moet ook de vorming voorzien van monitors ten behoeve van fabrieken en bureaus want de idee van rustpauses bestemd tot het beoefenen van de correctieve gymnastiek vindt ruimschoots ingang en er zijn reeds vele ondernemingen die deze rustperiodes ingevoerd hebben.

Het Instituut moet ook zo ingericht worden dat het in de mogelijkheid verkeert stageperiodes te organiseren op aanvraag van de federaties.

Passons-les en revue:

1) *Formation du personnel enseignant qualifié en matière d'éducation physique.*

a) Chacune des quatre universités possède des cours de formation de licenciés-agrégés et de docteurs en éducation physique, rattachés à leurs facultés de médecine;

b) Il existe l'Institut Militaire d'Education Physique qui pourrait rendre de plus grands services s'il était ramené d'Eupen à Bruxelles;

c) Il existe enfin les écoles normales d'éducation physique et les cours provinciaux d'éducation physique ainsi que des instituts privés.

2) *Moniteurs sportifs.*

Au début de ce siècle, l'Institut Militaire d'Education Physique formait des moniteurs sportifs. Expliquons-nous: il formait les professeurs d'escrime des divers régiments; à cette époque, la connaissance de l'escrime avait une importance considérable à l'Armée.

Les meilleurs professeurs ainsi formés étaient de la toute grande classe internationale. Ils enseignèrent l'escrime aux civils; c'est à leur enseignement que l'escrime belge doit la place de tout premier plan qu'elle occupait dans le monde tout au début du siècle.

En 1912 à Stockholm, Paul Anspach fut champion olympique à l'épée et, par équipe, la Belgique fut également championne à l'épée.

En 1924 à Paris, Ch. Delporte fut champion olympique à l'épée.

Par la suite, à l'intervention notamment du Major Lefebure, qui avait pris le commandement de l'école quelques années avant la première guerre, et qui avait fait un stage en Suède, l'I.M.E.P. s'intéressa surtout à la gymnastique suédoise et beaucoup moins à l'escrime.

D'autre part, les méthodes de la guerre moderne ont enlevé à l'escrime l'importance qu'elle avait dans l'enseignement militaire.

Depuis, l'on a souvent émis l'opinion que ce que cet Institut avait fait pour l'escrime, un autre institut pourrait le faire pour tous les sports.

C'est ainsi que dans le plan dressé pendant la dernière guerre par le Comité Olympique Belge, il est question d'un Institut Supérieur de l'Education Physique.

Lorsqu'on relit les passages consacrés dans ce plan à cet Institut, l'on constate que celui-ci serait destiné à former des moniteurs d'éducation physique et des moniteurs sportifs.

Actuellement, la Fédération de Football a son école de moniteurs qui répond, et au delà, aux besoins de ses clubs et qui donne d'excellents résultats.

La Ligue Belge d'Athlétisme en avait créé une qui produisit d'excellents professeurs. Le manque de subsides suffisants obligea la L.B.A. à la fermer.

Le Basket vient de créer une école. Le Lawn Tennis également.

Les Fédérations de Gymnastique ont, depuis pas mal d'années déjà, leurs cours de formation de professeurs de gymnastique en attendant la création de l'Institut que certaines réclament depuis de longues années.

Les cours de formation des professeurs de natation sont nombreux.

Conclusion. — En ce qui concerne les moniteurs d'éducation physique, l'enquête à laquelle se livre actuellement le Conseil Supérieur de l'Education Physique dira dans quelles mesures les organismes actuellement existants répondent aux besoins du pays.

L'Institut pourra suppléer aux carences éventuelles.

En ce qui concerne les moniteurs sportifs, les avis sont partagés: certaines fédérations estiment pouvoir arriver à de meilleurs résultats en formant leurs moniteurs elles-mêmes, si elles reçoivent des subsides de l'Institut. D'autres trouvent préférable d'utiliser des moniteurs formés par un Institut central où certains cours pourraient être communs à plusieurs disciplines sportives.

Toutes ces écoles et cours pourraient être centralisés à l'Institut où ils bénéficieraient des cours généraux et des locaux appropriés; toutes les spécialités sportives y seraient enseignées et la formation de moniteurs de gymnastique devrait tenir compte des possibilités de temps dont disposent généralement les élèves (cours du dimanche, de week-end, de quelques jours).

Il faut prévoir la formation de nombreux moniteurs d'usines et de bureaux parce que l'idée de la pause de gymnastique corrective fait son chemin et que, déjà, des entreprises ont adopté cette détente profitable à tous.

L'Institut devra être organisé de manière à pouvoir organiser des stages à la demande des fédérations; il pourra lui-même utilement orga-

Het kan ook zelf nuttige week-ends en studieweken organiseren, bestemd voor monitors, trainingmeesters, sportfederatie- en clubleiders.

3) Laboratoria en wetenschappelijke opzoekingen.

De opzoekingen gebeuren nu in de universiteiten.

Het blijkt niet wenselijk te zijn een centraal instituut tot stand te zien komen, dat de universitaire laboratoria zou vervangen. Deze zijn veel gemakkelijker toegankelijk voor de wetenschapsmensen dan een centraal laboratorium.

De krachtinspanningen van de bestaande laboratoria, waaronder een gezonde wedijver heerst, zouden nog intenser kunnen zijn door het verlenen van subsidies waarvan het totaal heel wat minder zou kosten dan hetgeen aan een centraal laboratorium zou moeten besteed worden.

Algemene conclusies.

Uit de bovenstaande uiteenzetting kan men afleiden dat het doel van het instituut tweemaal zou zijn :

1) het controleren van de pronostiekwedstrijden en het verdelen van de ontvangsten, voor zover het er recht op heeft, volgens de vooropgestelde principes in het verslag van de Hoge Raad over de criteria. Gezien de inkomsten van het Instituut uit de sport voortspruiten, zouden in de eerste plaats de sportorganismen en de jeugdbewegingen moeten kunnen genieten van de toelagen alsook de sportorganismen die op nationaal plan controleerbare diensten bewijzen zoals de Belgische Geneeskundige Vereniging voor Lichamelijke Opvoeding en Sport, het Belgische Olympisch Comité, de Belgische Bond voor Openluchtwerken, enz. Het te verdelen bedrag onder deze verenigingen zou een twintigtal miljoenen bedragen.

2) het overschot van deze uit de pronostiekwedstrijden te betrekken ontvangsten, hezij ongeveer dertig miljoen, zou besteed worden om van het Nationaal Instituut een contactorganisme te maken, een soort academie voor lichamelijke opvoeding, sport en openluchtwerken, belast met het coördineren van het werk van de organismen die thans op een min of meer uiteenlopende wijze hun taak vervullen.

Tenslotte zou het zich moeten bezighouden met de vorming van monitors daar waar er behoefte aan is (wat de sportmonitors betreft, op aanvraag van de sportfederaties) en zou het alle middelen moeten gebruiken, voor zover de inkomsten het toelaten, om telkens elk aangepast onderwijs tot stand te brengen tot het verbreiden van de lichamelijke opvoeding op elk terrein waar deze de levensvoorwaarden van ons volk kunnen verbeteren.

Het zou van belang zijn de wetenschapsmensen samen te brengen en vooral hen toe te laten hun werk te publiceren waarbij de grootst mogelijke verspreiding moet betracht worden.

Di Instituut zou, naar onze mening, moeten voortspruiten uit de verenigingen voor lichamelijke opvoeding, de sportfederaties en de jeugdbewegingen enerzijds en degenen die de Staat vertegenwoordigen anderzijds. Het zou niet mogen verweten worden de sport te etatiseren.

Eens dat dit organisme tot stand gebracht is en daarbij de nodige inkomsten ervoor verzekerd zijn om in alle onafhankelijkheid zijn rol naar behoren te vervullen, zou de Staat niet meer de verplichting op zich moeten nemen de sportfederaties en de jeugdbewegingen te subsidiëren uit hoofde van het beoefenen van de sport en de gymnastiek.

De Staat zou voortgaan zoals voorheen met het financieren van de aanleg en het bouwen van speelpleinen, sportvelden, zweminrichtingen, enz. en met het verlenen van toelagen uit hoofde van hun werking.

Op het eerste gezicht zou men zich kunnen afvragen of de Hoge Raad de rol van dit Instituut zou kunnen vervullen.

Naar ons oordeel is dit niet mogelijk noch wenselijk.

De Hoge Raad is een uitsluitend voor de Heer Minister bestemd consultatief lichaam.

Het Instituut is een administratief organisme dat, zoals in Italië en Zwitserland, over een ruime onafhankelijkheid moet kunnen beschikken.

piser des week-ends et des semaines d'études à l'intention des moniteurs, entraîneurs et dirigeants des fédérations et des clubs gymniques et sportifs.

3) Laboratoires et recherches scientifiques.

Ces recherches se font actuellement dans les universités.

Il ne paraît pas souhaitable de voir un Institut central se substituer à ces laboratoires universitaires plus facilement accessibles à l'ensemble des chercheurs, qu'un laboratoire central.

Le rendement des laboratoires existants, entre lesquels règne une saine émulation, pourrait être amélioré par l'octroi de subsides dont l'ensemble représenterait une somme bien inférieure à ce que coûterait un laboratoire central.

Conclusions générales.

De l'exposé ci-dessus, il résulte que l'Institut aurait deux objets :

1) contrôler les pronostics et répartir, à due concurrence, les fonds recueillis suivant les principes établis dans le rapport du Conseil Supérieur sur les critères. Tirant ses ressources du sport, cet Institut devrait en premier ordre subsidier les organismes sportifs et les mouvements de jeunesse ainsi que les organismes centralisateurs rendant à l'échelon national des services contrôlables, par exemple, la Société Médicale Belge de l'Education Physique et des Sports, le Comité Olympique, la Société Belge d'Education de Plein Air, etc..., en répartissant entre ces groupements une vingtaine de millions.

2) le supplément des sommes à retirer des pronostics, soit environ trente millions, serait consacré à faire de l'Institut National un organisme de liaison, une sorte d'académie de l'éducation physique, des sports et des jeux de plein air, chargée de coordonner l'œuvre des organismes qui, actuellement, travaillent en ordre plus ou moins dispersé.

Il devrait enfin assurer la formation de moniteurs, là où le besoin s'en fait sentir (en ce qui concerne les moniteurs sportifs, à la demande des fédérations sportives) et, dans la mesure de ses ressources, utiliser tous les moyens, créer tous les enseignements propres à développer l'éducation physique dans tous les domaines où elle peut améliorer la condition de notre peuple.

Il serait intéressant de réunir les chercheurs et surtout de leur permettre de publier leurs travaux auxquels devrait être donnée la plus large diffusion.

Cet Institut devrait, à notre avis, être l'émanation des groupements d'éducation physique, des fédérations sportives et des mouvements de jeunesse, d'une part, et des représentants de l'Etat, d'autre part, et échapper au reproche d'étatiser le sport.

Ayant créé cet organisme et lui ayant donné les ressources suffisantes pour lui permettre de jouer son rôle en toute indépendance, l'Etat n'aurait plus l'obligation de subsidier les fédérations sportives ni les mouvements de jeunesse pour la pratique de leur sport ou de leurs exercices physiques.

L'Etat continuerait, comme par le passé, à financer la création de plaines de jeux, plaines de sports, bassins de natation, etc... et leur fonctionnement.

A première vue, l'on pourrait se demander si le Conseil Supérieur ne pourrait pas jouer le rôle de cet Institut.

A notre avis, ce n'est ni possible, ni souhaitable.

Le Conseil Supérieur est un organisme consultatif à l'usage exclusif de M. le Ministre.

L'Institut est un organisme d'administration qui doit jouir, comme en Italie et en Suisse, d'une large indépendance.

(14)

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

21 FEBRUARI 1956.

WETSONTWERP

houdende oprichting van een Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport en tot regeling van het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sport-uitslagen inrichten.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
EN HET GEZIN UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VERCAUTEREN.

ERRATUM.

Onderaan blz. 6 — het voorlaatste lid lezen als volgt :

Het amendement wordt hierop met 12 stemmen tegen 3 en 1 onthouding **verworpen**.

in plaats van :

Het amendement wordt hierop met 12 stemmen tegen 3 en 1 onthouding **goedgekeurd**.

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

21 FÉVRIER 1956.

PROJET DE LOI

créant l'Institut National de l'Éducation physique et des sports et organisant le contrôle des entreprises de concours de paris sur épreuves sportives.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE
PAR M. VERCAUTEREN.

ERRATUM.

Au bas de la page 6 — lire comme suit l'avant-dernier alinéa :

L'amendement est ensuite **repoussé** par 12 voix contre 3 et 1 abstention.

au lieu de :

L'amendement est ensuite **adopté** par 12 voix contre 3 et 1 abstention.